

vi det Særsyn, at, medens man for en Del Aar tilbage stadig bestræbte sig med Reformer af Skattelovene og særlig Toldloven, er det nu Noget, som den nuværende Finantsbestyrelse synes at være kommet bort fra, skjøndt der vistnok i den senere Tid ikke blot paa Grund af det store Indtægtsbudget, men ogsaa af andre Grunde har været særlig Anledning for Regjeringen til at komme frem med Forslag, der kunde medføre en Forbedring af Status i den Retning, jeg har nævnet, medføre en Nedsættelse af Indtægter paa Toldens og særlig paa Skibsafgiftens Omraade; men uagtet der i det, der foregik ijsor, maatte siges at være en bestemt Opfordring for Regjeringen til at bringe denne af Alle som skadelig ansete Afgift ud af Verden, er der dog ikke fra Regjeringens Side sket Noget, der tyder paa, at den har taget denne Sag i sin Haand. Jeg siger dog dette foreløbig med Reservation, da det jo er muligt, at Regjeringen har et Forslag i Baghaanden, afventende visse Ting fra andre Sider, og i saa Tilfælde vil det jo være tidsnok at omtale Sagen, naar den foreligger; men til Dato er, som sagt, Intet sket; der er ikke fremkommet Noget, som tyder paa, at Regjeringen vil nedsætte Skatterne. Jeg tror nu, at Folkethinget selv maaste har nogen daarlig Samvittighed i saa Henseende. Vi have hidtil bestræbt os med mange andre, ganske vist ogsaa for Samfundet vigtige Anliggender; men Skattenedsættelser have i vort Program ikke spillet den praktiske Rolle, de burde; vi have taget altfor lemfaelbig derpaa og arbeidet altfor lidt paa at bøde paa den Forjæmnelighed, der i saa Henseende har fundet Sted fra Finantsbestyrelsens Side. Jeg veed ikke nogen Lov, der har medført virkelig økonomisk Besparelse for Befolkningen, naar jeg undtager den den 25de Juli d. A. sanktionerede Hærlon, thi den medfører utvivlsomt økonomiske Beparelser for Befolkningen (Afskydelse). Ja, man kan synes om den Lov eller ikke, men faktisk Ting er man nødt til at indrømme. Selv om den maatte medføre en større Udgift end tidligere — den medfører iaar efter Budgettet omtrent 100,000 Kr. mere end før, altsaa mindre, end den maa antages for Fremtiden at medføre — medfører den til den anden Side en saa betydelig Beparelse af Tjenestebage, at den virkelig er en Lov, der medfører økonomisk Beparelse. Jeg siger ikke, at den medfører nogen Beparelse for Statskassen, thi for den medfører den forøget Udgift, men forøget eller formindsket Udgift for Statskassen er ikke det, hvorpaa det kommer an; det, hvorpaa det kommer an, er, om den forøgede Udgift ikke kompenseres ved forøgede Beparelser for Befolkningen, og en Lov, der medfører en aarlig Beparelse af 400,000 Tjenestebage, altsaa omtrent 800,000 Kr., og i det Højeste efter al Sandsynlighed kan medføre en Merudgift af 200,000 Kr., en saadan Lov medfører for Befolkningen, økonomisk og nationalt

taget, en Beparelse af mindst en halv Million. Dette er imidlertid ogsaa den eneste Lov fra de senere Aar, der medfører større Beparelser for Befolkningen, og den er ikke væsentlig fremkommen fra Regjeringens Side eller vedtagen med det Formaal for Die at medføre Skattelettelse; det er ikke nogen Skattelov, men en Lov, hvorved andre Hensyn have gjort sig gjældende. Jeg tager altsaa ikke feil, naar jeg siger, at i Hovedtrækkene er der ikke udsødet nogen Virksomhed af Betydning hverken fra Folkethingets eller Regjeringens Side for at medføre den for en Del af Befolkningen nødvendige Skattelettelse, der burde følge af Landets finansielle Status. Naar jeg imidlertid tager vor finansielle Status, som den nu er, og gaar ud fra et Overskud iaar af 6—8 Millioner Kr., vil der uden nogenformelt Ulempe for Statskassen kunne foretages Nedsættelse baade af Skibsafgiften og af en meget væsentlig Del af Stempelafgiften og Toldafgiften til et Beløb af mindst et Par Millioner ialt, uden at det vil genere Statskassen i mindste Maaade, i Forbindelse med, at vi ikke desto mindre faae et Overskud, som dog maaste endnu vil vise sig at være for stort, navnlig naar man erindrer, at alle saadanne Nedsættelser i de indirekte Skatter meget hurtig vise sig at være mindre betydelige, end man oprindelig har troet, idet Indtægterne netop paa Grund af Nedsættelsen strøme stærkere frem. Men en saadan Nedsættelse af de indirekte Skatter er altsaa et af de første Krav, som paatrænger sig ved Gjennemførelsen af det forelagte Finantslovsforslag. Der er jo iaar fra enkelte Medlemmers Side sket Skridt til at bøde paa de Feil, som der kunde være, men det er meget for lidt. Der bør ganske vist gjøres mere, og jeg skal tillade mig at fremhæve som en af de første Pligter, den overvældende rige Status paalægger Regjeringen og Folkethinget, at søge for, at vi komme ned med Skatterne. Det er imidlertid, som bemærket, saa langt fra, at Regjeringen har tænkt paa noget Saadant, at den tværtimod samtidig med at den ikke har gjort noget Skridt til at nedsætte Skatterne, har forøget Udgifterne paa adskillige Budgetter; jeg skal komme dertil, idet jeg gaar over til de enkelte Poster paa Finantslovsforslaget. — Forinden jeg kommer til de finansielle Poster paa Finantslovsforslaget, kan jeg ikke undlade at omtale en Sag, som vedkommer Budgettet under Udenrigsministeriet, nemlig paa § 18. Der findes et Ønske fremsat om at kunne bevare en Forøgelse af den Lønning, som har været tilstaaet Gesandten i Wien, ganske vist ekstraordinært under en anden Form. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men blot i den Anledning minde om, at da en Forøgelse af Lønningen til Gesandten i Rom ijsor blev billiget af Finantsudvalget, skete det med den udtrykkelige Tilkendegivelse fra hele Udvalgets Side — det var hele Udvalget, der paalagde eller bemyndigede mig til